

Infantyizm parafiliczny. Charakterystyka wybranych przypadków przedstawionych w mediach z odniesieniem do hipotez etiologicznych

Paraphilic infantilism. The analysis of selected cases presented in media with reference to the etiological hypotheses

► Wojciech Oronowicz¹, Magdalena Siwak²

¹ Instytut Psychologii, Uniwersytet Jagielloński

² I Wydział Lekarski, Warszawski Uniwersytet Medyczny

Streszczenie

Infantyizm parafiliczny objawia się występowaniem podniecenia seksualnego w wyniku odgrywania ról z okresu dzieciństwa oraz/lub używania pieluch.

Celem pracy jest przedstawienie charakteru zachowań wiążących się z infantyлизmem parafilicznym na podstawie przypadków medialnych oraz wskazanie wybranych hipotez etiologicznych powyższych zachowań. Literatura naukowa opisuje przypadki osób, które odgrywają role z okresu dzieciństwa, posiadając przy tym fantazje seksualne na ten temat. W środkach masowego przekazu odnaleźć można jednakże nieporównywalnie większy materiał świadczący pośrednio o tym, że zachowania te nie są ograniczone do pojedynczych przypadków.

Podobnie jak w przypadku pozostałych parafilii, nie przedstawiono hipotezy etiologicznej infantyizmu parafilicznego, która posiadałaby odpowiednie poparcie empiryczne. Do tego rodzaju hipotez zaliczyć można hipotezę psychodynamiczną świadczącą o tym, że infantyizm parafiliczny jest wynikiem regresji związanej z traumą we wczesnym dzieciństwie, teorię błędów w erotycznym układzie odniesienia, postulującą, że infantyizm parafiliczny charakteryzują fantazje erotyczne skierowane na własną osobę, a nie na partnera seksualnego, czy też hipotezę odwołującą się do powiązań pomiędzy infantyлизmem parafilicznym a sadomasochizmem.

Zachowania związane z infantylnizmem parafilicznym oraz jego etiologia wydają się być ważnym kierunkiem badań. Pomimo wielu pośrednich materiałów świadczących o tym, że zachowania wiążące się z infantylnizmem parafilicznym obejmują znaczącą część populacji, wciąż temat ten nie stał się przedmiotem wielu badań naukowych.

Słowa kluczowe:

infantylnizm parafiliczny, AB/DL, parafilie

Summary

Paraphilic infantilism is characterized by the presence of sexual arousal when playing childhood roles and/or using diapers.

The aim of the paper is to present the characteristics of behaviors related to paraphilic infantilism based on cases reported in mass media, as well as to introduce selected etiological hypotheses of these behaviors.

Scientific literature describes a few cases of persons playing childhood roles and having sexual fantasies about these behaviors. In mass media, an incomparably greater material can be found, indirectly demonstrating that paraphilic infantilism is not limited to individual cases.

As it is the case with other paraphilias, no etiological hypotheses for paraphilic infantilism have found empirical support. The hypotheses include the psychodynamic hypothesis, claiming that paraphilic infantilism results from regression due to a trauma in the early childhood, the theory of erotic target location error, indicating that paraphilic infantilism is characterized by erotic fantasies directed towards oneself, and not towards a sexual partner, and a hypothesis referring to the relationship between paraphilic infantilism and sadomasochism. The behaviors related to the paraphilic infantilism and its etiology appear to be an important research subject. In spite of abundant indirect evidence of the high prevalence of these behaviors, the topic has not been the subject of thorough scientific research.

Keywords:

paraphilic infantilism, AB/DL, paraphilias

praca oryginalna, praca recenzowana

Wprowadzenie

Zakres zachowań motywowanych seksualnie jest niezwykle szeroki, obejmuje on często zachowania, które z biologicznego punktu widzenia nie służą rozrodowi, lecz pełnią funkcję ludyczną. Do takich zachowań należą często parafilie, a więc różnice indywidualne w zakresie seksualności obejmujące reakcję seksualną w wyniku kontaktu z bodźcami, które nie pełnią roli normatywnych bodźców seksualnych [1].

Historycznie parafilie były patologizowane przez klinicystów [2]. Psychologia oraz psychiatria, zdominowane przez nurt psychoanalityczny, uznawały je często za wyraz zaburzeń psychicznych. Można wyróżnić co najmniej kilka powodów, dla których parafilie były patologizowane w przeszłości. Pierwszym powodem wydaje się być to, że ludzie z trudnością akceptują zachowania i postawy, które nie są prezentowane

przez nich samych. Kolejnym powodem dla patologizowania parafilii mógł być brak wiedzy klinicystów i badaczy o stopniu rozpowszechnienia parafilii. Nowsze badania prowadzone na znacznych próbach pochodzących z populacji nieklinicznych wskazują, że stopień rozpowszechnienia zachowań parafilicznych wśród społeczeństwa jest znaczny [3]. Kolejnym powodem, dla którego parafilie były postrzegane jako patologiczne, może być obserwacja dotycząca charakteru kontaktów klinicystów z pacjentami. Klinicyści spotykając się z pacjentami, często mogli obserwować patologiczne przejawy parafilii, nie posiadając wiedzy o tym, że parafilie mogą być powszechne i występować w bardziej łagodnych formach.

Ostatecznie w najnowszej edycji DSM Amerykańskiego Towarzystwa Psychiatrycznego dokonano rozróżnienia pomiędzy parafiliami a zaburzeniami parafilicznymi [1]. Zgodnie z najnowszymi kryteriami

diagnostycznymi nie wszystkie przypadki osób wykazujących pragnienia seksualne o charakterze parafilicznym będą traktowane jako wyraz zaburzeń psychicznych. Wspólną cechą dla zaburzeń parafilicznych i parafilii jest wystąpienie u jednostki pobudzenia seksualnego w wyniku kontaktu z określonymi obiektami lub sytuacjami, które nie są przedmiotem normatywnej stymulacji seksualnej. Cechą odróżniającą zaburzenia parafiliczne od parafilii jest fakt występowania szkód lub ograniczeń w funkcjonowaniu danej osoby lub jej otoczenia. Zaburzenie parafiliczne będzie zatem stwierdzone u osoby, której zaspokojenie pragnień parafilicznych naraża na krzywdę ją samą lub jej otoczenie.

Klasyfikacja DSM-V wymienia i opisuje szczegółowo osiem zaburzeń parafilicznych: zaburzenie ekshibicjonistyczne, zaburzenie fetyszystyczne, zaburzenie frotteurystyczne, zaburzenie pedofilne, zaburzenie voyeurystyczne, zaburzenie sadystyczne, zaburzenie transwestytyczne oraz zaburzenie masochistyczne. W literaturze odnaleźć można jednakże setki doniesień na temat niespecyficznych pragnień seksualnych, które są klasyfikowane zgodnie z systemem DSM-V jako inne określone zaburzenia parafiliczne lub nieokreślone zaburzenia parafiliczne. Wiele z nieopisanych szczegółowo parafilii rzadko wiąże się z wykorzystywaniem seksualnym, stanowiąc jedynie urozmaicenie życia seksualnego danej osoby. Do kategorii parafilii bliżej nieokreślonej (302.9) należy infantyлизм parafiliczny [4] (AB/DL, autonepiofilia, ageplay). Osoby, które wykazują powyższą parafilię, doświadczają pobudzenia seksualnego w wyniku odgrywania ról z okresu dziecięcego oraz/lub używania pieluch.

Cel pracy

Celem niniejszego artykułu jest przedstawienie charakterystyki zachowań podejmowanych przez infantylistów parafilicznych oraz wskazanie możliwych hipotez etiologicznych infantylistu parafilicznego.

Charakterystyka zachowań podejmowanych przez infantylistów parafilicznych

W literaturze naukowej można odnaleźć kilka studiów przypadków zachowań obejmujących odgrywanie ról z okresu dzieciństwa oraz używania pieluch z powodów seksualnych. W jednym z nich opisano

przypadek 57-letniego mężczyzny, który pragnął być 3-letnim dzieckiem [5]. Jego zachowania obejmowały ssanie smoczka i picie z dziecięcej butelki [5]. Inny autor opisuje przypadek 25-letniego mężczyzny, u którego stwierdzono dysfориę autohebepeodofilną [6]. Ten mężczyzna wykazywał fantazje seksualne dotyczące bycia 10-letnią dziewczynką uzewnętrzniające się m.in. poprzez czesanie włosów w kucyki oraz ubieranie dziewczęcych ubrań [6]. W doniesieniach Freunda i Blancharda [7] odnajdujemy opisy kilku przypadków zachowań związanych z infantyлизmem parafilicznym – 35-letniego mężczyzny, którego aktywność masturbacyjna była związana z moczeniem pieluch przy jednoczesnym fantazjowaniu o byciu dzieckiem, 31-letniego mężczyzny, który fantazjował seksualnie o byciu 10-letnim chłopcem, który dostaje klapsy, oraz 27-letniego mężczyzny, który włamał się nocą do apteki w celu używania znajdujących się tam pieluch. Oronowicz i Siwak [8] przytaczają ponadto kilka studiów przypadku infantylistów parafilicznych w celu zilustrowania różnic pomiędzy przejawianiem zachowania infantylnego oraz pobudzenia seksualnego w wyniku kontaktu z pieluchami a pedofilią.

O ile doniesień naukowych opisujących zachowania związane z AB/DL nie jest zbyt wiele, o tyle w środowiskach masowego przekazu znaleźć ich można więcej. Trudno jest oszacować liczbę osób, które odgrywają role z okresu dzieciństwa lub używają pieluch w celach seksualnych. Pośrednich informacji dostarczają strony internetowe. Na największym amerykańskim forum zrzeszającym osoby AB/DL liczba użytkowników wynosi 33,302, z czego 2,218 użytkowników jest aktywnych [9]. Użytkownicy wspomnianego forum napisali ponad milion postów oraz założyli 88,335 tematów rozmowy. Polskie forum stworzone przez osoby identyfikujące się jako AB/DL obejmuje 435 użytkowników, którzy napisali 46,996 postów przy prawie trzech tysiącach tematów [10]. W badaniach amerykańskich ogłoszonych na forum internetowym wzięło udział aż 1934 osób [11]. Po wpisaniu frazy „AB/DL” do wyszukiwarki internetowej Google odnaleźć można dziesiątki tysięcy filmów, zdjęć oraz prywatnych blogów poświęconych AB/DL. Wszystkie te dane wskazują pośrednio na to, że infantyлизм parafiliczny nie jest ograniczony do pojedynczych przypadków, lecz jest raczej szerzej występującym zjawiskiem.

Z tego powodu podjęto się przedstawienia dostępnych przypadków infantylistów parafilicznych, których historie były opisywane w programach

telewizyjnych. Pojedyncze analizy tego rodzaju przypadków są obarczone znacznym ryzykiem błędu. Wypowiedzi osób biorących udział w powyższych programach powinny być interpretowane z ostrożnością z uwagi na sam charakter sytuacji, w jakiej zostały one wypowiedziane – były to odpowiedzi na pytania prezentera telewizyjnego przed publicznością. Niemniej przypadki przedstawione w mediach dostarczają pewnego obrazu, dopełniającego nieliczne doniesienia naukowe poruszające temat AB/DL, których szczegółowy opis czytelnik może odnaleźć w innych publikacjach naukowych [5, 6, 7, 8].

Do programów typu talk-show często zapraszane były osoby, które odgrywały role z okresu dzieciństwa. W programie telewizyjnym „The Jerry Springer Show” wystąpiła 22-letnia kobieta będąca studentką [12]. Jej zachowania obejmują odgrywanie ról z okresu dziecięcego i noszenie pieluch, przy czym zadeklarowała ona wprost, że pieluchy dają jej poczucie bezpieczeństwa i poczucie komfortu: „[...] Pieluchy dają mi poczucie bezpieczeństwa. Choć nie noszę ich każdego dnia albo nawet każdej nocy, ale kiedy to robię, dają mi bezpieczeństwo. Dużo osób czepie poczucie bezpieczeństwa ze swojej pracy lub z samochodu, jakim jeżdżą. To jest sposób w jaki ja zapewniam sobie poczucie bezpieczeństwa. [...] Pieluchy są tylko częścią większej całości, chociaż znaczną częścią, po prostu symbolizują dla mnie bezpieczeństwo i pozwalają mi się czuć komfortowo”. Ta kobieta nie była uzależniona od tego rodzaju zachowań, bowiem zadeklarowała, że nie wykazuje takich zachowań w sposób ciągły. Zasugerowała przy tym, że wykorzystuje zachowania wiążące się z infantylnizmem parafilicznym ze swoim partnerem seksualnym: „[...] Nie mam bardzo dużego fetyszu polegającego na noszeniu pieluch, ale wykorzystuje je ze swoim chłopakiem. Sprawiają, że czuję się zaopiekowana”. Co interesujące, kobieta od początku wywiadu telewizyjnego zaskakuje swoją aktualną wiedzą z zakresu seksuologii. Wiedziała ona, że seksualność manifestuje się już od urodzenia, lecz w odmienny sposób. Ona sama nie uważa, że jest chora i powinna być leczona: „Nie wierzę, że jest to choroba albo coś, co trzeba leczyć. Odkąd dowiedziałam się o badaniach nad infantylnizmem, które opisywały dlaczego robię te rzeczy, które robię, poczułam się zdrowa jak nigdy wcześniej”. Reporter zadał kobiecie pytanie wprost odnoszące się do jej dzieciństwa, na co odpowiedziała ona: „[...] Myślę, że jest to jeden z powodów, dla których jestem tak infantylna. Pamiętam, że gdy miałam jakieś dwa lata, wyciągnęłam rączki

i poprosiłam mamę, żeby mnie wzięła na ręce, a ona odmówiła [...]”. Niemniej należy zwrócić uwagę, że takie informacje mogły dotyczyć intymnych wydarzeń z życia kobiety, a z racji publicznego charakteru wywiadu nie mogą być one interpretowane w taki sam sposób jak wypowiedzi pacjentów udzielane podczas terapii. Kobieta przestała używać pieluch z powodów fizjologicznych w wieku 2 lat, ponownie zaczęła ich używać z powodów psychologicznych już w wieku 8 lat, mając przy tym świadomość, że jej rówieśnicy nie wykazują podobnych zachowań: „Wiedziałam, że inne dzieci w szkole pewnie o tym nie myślą w ten sposób, ale nie mogłam przestać się zastanawiać – zanim zaczęłam zagłębiać się w podręczniki do seksuologii – czy to możliwe, że wszyscy na świecie mają taką potrzebę, taki fetysz [...]”.

W powyższym programie telewizyjnym wystąpiła jeszcze dwójka gości, jednakże z wywiadu telewizyjnego nie można uzyskać o nich szczegółowych informacji. Niestety wywiady z nimi nie były prowadzone w sposób tak ustrukturyzowany, jak wywiad zrelacjonowany powyżej. W ich przypadku rozmowa przybrała charakter wymiany przekonań dotyczących uznawania infantylnizmu parafilicznego za chorobę, a nie ich historii życia. Pierwszy z nich, zawodowo kierowca ciężarówek, odczuwał pobudzenie seksualne w wyniku kontaktu z pieluchami już w okresie swojego dzieciństwa. Przyznał się również, że niekiedy ubiera się w dziecięce ubrania w miejscach publicznych. Kolejnym gościem był 61-letni mężczyzna, mający własną działalnością gospodarczą. Swoją matkę ocenił jako chłodną i zdystansowaną. Najbardziej interesujący wydaje się długi w jego przypadku tryb noszenia pieluch: „Noszę pieluchy przez cały czas. Tysiące osób, które należą do naszej grupy (mężczyzna odnosi się do społeczności skupiającej infantylnistów parafilicznych, przyp. autor) różnią się od siebie, tak jak wszyscy ludzie różnią się między sobą. Niektórzy noszą je raz na miesiąc, inni dużo rzadziej, a niektórzy noszą je przez cały czas”. Z drugiej strony, z jego deklaracji wynika, że jego funkcjonowanie nie jest znacznie ograniczone: „Mam dwójkę dzieci. Mój syn jest po trzydziestce, pracuje w liniach lotniczych. Wie o moich zachowaniach. Jest bardzo szczęśliwym, ułożonym młodym mężczyzną. Kocha mnie i ocenia mnie jako bardzo dobrego ojca. Prowadzę dobrze działający biznes, pracuję 12–15 godzin dziennie. Czy zachowuję się wtedy jak dziecko? To nie jest ta dziecięca część mnie. Ale ta dziecięca część mnie jest we mnie. Chcecie wiedzieć dlaczego? Bo to sprawia mi radość [...]”.

Na podstawie przedstawionego materiału, trudno jest stwierdzić, czy te osoby, odwołując się do najnowszej edycji klasyfikacji DSM, wykazują parafilię czy też zaburzenie parafiliczne. Diagnoza preferencji seksualnych jest złożonym procesem, który wymaga kompleksowego podejścia klinicysty. Powyższy materiał może jednak służyć jako ilustracja wybranych przesłanek ku stwierdzeniu parafilii o charakterze patologicznym lub niepatologicznym, a więc kolejno, zgodnie z klasyfikacją DSM, zaburzenia parafilicznego i parafilii. Niemniej charakterystyka zachowania podejmowanego przez 61-letniego mężczyznę mogłaby stanowić przykład przesłanki za diagnozą zaburzenia parafilicznego. Zgodnie z przedstawionymi przez niego informacjami okres używania przez niego pieluch jest bardzo długi, przez co możliwe, że nie potrafi on już kontrolować procesu oddawania moczu. W porównaniu zatem do przypadku kobiety, która zdawała się kontrolować noszenie pieluch i wykorzystywać je do urozmaicenie życia seksualnego, w przypadku mężczyzny przejawiane przez niego zachowania mogłyby stanowić wyraźne ograniczenie funkcjonowania.

W innym programie telewizyjnym „My Strange Addiction” w sposób szczegółowy została przedstawiona historia 25-letniej kobiety, która przebiera się w dziecięce ubrania i używa pieluch tak często jak tylko może [13]. Kobieta opisuje, że charakter podejmowanych przez nią zachowań zmieniał się wraz z biegiem czasu: „Zaczęłam nosić pieluchy, gdy miałam koło 13 lat. Potem stopniowo pojawiła się fascynacja smoczkami, akcesoriami dla dzieci i śpioszkami”. Kobieta przeszła zabieg zmiany płci. Deklaruje, że te zachowania służą niwelowaniu stresu: „Gdy tylko przychodzę do domu, przebieram się w swój dziecięcy strój, co pozwala mi pozbyć się stresów dorosłego, straszego świata”. Każdego dnia zachowuje się jak dziecko, śpi w kojcu i nosi pieluchy. W jej przypadku zachowania parafiliczne wydają się być nieodłącznym elementem dnia. Na zakup odpowiednich akcesoriów przeznacza znaczne sumy pieniędzy. Kobieta szczegółowo opisuje swój wygląd podczas odgrywania ról z okresu dzieciństwa: „Kocham nosić piżamy, zwłaszcza śpioszki obejmujące także stopy, i wszystkie ubrania z falbankami, albo różowe. Kocham układać moje włosy w kucyki i ssać smoczką”. Z uwagi na charakter podejmowanych przez nią zachowań trudno jest jej znaleźć partnera długoterminowego: „Zawsze trudno jest mi o tym mówić innym osobom. Zawsze pojawia się strach, że ktoś będzie bardzo negatywnie nastawiony i oceniający”. Szczególnie interesujące jest

podawane przez nią wyjaśnienie swoich zachowań: „[...] nigdy nie miałam szansy być małą dziewczynką. Dorastałam jako chłopiec. Dlatego dobrze jest stworzyć nowe wspomnienia”. Sama nie uważa, że powinna zaprzestać podejmowanych przez nią działań: „Nie uważam, żeby to, co robię było złe, brudne albo dziwne. Nie mam powodu żeby przestać, więc dlaczego powinnam? [...] Nie mam powodu do zmiany, kocham mój styl życia i zamierzam kontynuować bycie dorosłym dzieckiem”.

W programie telewizyjnym „Tyra Banks Show” wystąpiła kobieta deklarująca chęć powrotu do dzieciństwa [14]. Tak jak w pozostałych przypadkach, ona również używała pieluch z motywacji innej niż fizjologiczna. Podkreśla, że swoją pewność siebie i poczucie kobiecości czerpie właśnie z zachowań infantylnych: „Gdy ubieram pieluchy, czuję się kobieco”. W jej przypadku pierwszych sygnałów związanych z pragnieniami parafilicznymi doszukiwać się można w wieku 6 lat, kiedy chciała wrócić do używania pieluch. W wieku 15 lat odkryła w Internecie, że więcej osób wykazuje pragnienia o charakterze infantylnym. Kobieta przyznaje, że noszone przez nią pieluchy są przez nią moczone, opisując ponadto przeżycia jakie to w niej wywołuje: „[...] to pozwala na odpuszczenie sobie ambicji, odpowiedzialności dorosłego życia... pozwala się rozluźnić”. Pozostaje w bliskim związku romantycznym, twierdzi, że zachowania związane z AB/DL nie są przyczyną trudności w relacji. Jej bliski partner romantyczny relacjonuje, że raz próbował angażować się w jej zachowania, traktując ją jak dziecko, jednak zdarzyło się to tylko raz. Kobieta nie wskazuje bezpośredniego związku pomiędzy AB/DL a bodźcami seksualnymi, tylko niekiedy odczuwa zachowania związane z AB/DL jako seksualne – na bezpośrednie pytanie prezydentki o to, czy zachowania przez nią podejmowane miały dla niej kontekst seksualny, kobieta stwierdza, że: „Zazwyczaj nie, ale zdarza się. Wiem, że wiele osób tak to traktuje. Dla mnie czasami tak jest, czasami nie, to zależy od sytuacji”.

Hipotezy etiologiczne

Podobnie jak w przypadku innych parafilii, nie są znane przyczyny występowania zachowań związanych z AB/DL. Prezentowanych jest kilka wyjaśnień, jednakże trudno jest ocenić ich wartość z uwagi na niezwykle ubogie poparcie empiryczne. Wiele z wyjaśnień zdaje się bazować jedynie na przecuciach badaczy czy też zwnodnemu doświadczeniu klinicznemu.

Punktem wyjścia przy określaniu hipotez etiologicznych jest ustalenie wieku pierwszego wystąpienia danych zachowań. Zachowania i zainteresowania związane z AB/DL pojawiają się u dzieci na początku adolescencji [11]. Autorzy stwierdzili, że średni wiek pierwszego zainteresowania AB/DL u mężczyzn wyniósł 10,69 lat, natomiast u kobiet – 12,24 lat [11]. Średni wiek pierwszego praktykowania czynności związanych z AB/DL wyniósł w przypadku mężczyzn 13,44 lata, natomiast u kobiet – 15,77 lat. Zainteresowania AB/DL wydają się utrzymywać w późniejszym życiu – w cytowanych badaniach osoby określające siebie jako AB/DL znalazły się w przedziale wiekowym od 18 (z uwagi na wymóg pełnoletności w celu przystąpienia do badań) do ponad 80 lat ($M=30,7$) [11]. Do powyższych informacji przystaje opis 25-letniej kobiety, która odkryła swoje zainteresowania wiążące się z infantylnizmem w wieku 13 lat [13], jednak 22-letnia kobieta odkryła swoje infantylnie pragnienia seksualne w wieku 3 lat [12], a więc dużo wcześniej.

Rozwój AB/DL można interpretować w podejściu psychodynamicznym [15]. Według tej interpretacji AB/DL może być wynikiem regresji związanej prawdopodobnie z traumą we wczesnym dzieciństwie w wyniku adopcji lub braków w więzi z matką. Warto jest jednak wspomnieć, że wyniki badań empirycznych Hawkinson i Zamboni [11] zdają się nie wspierać tego wyjaśnienia [16]. Zadeklarowany przez uczestników badania subiektywny charakter wczesnych więzi z rodzicami nie jest dobrym predyktorem zachowań związanych z AB/DL – przeważająca większość korelacji pomiędzy więzią macierzyńską i ojcowską, a zachowaniami związanymi z AB/DL była nieistotna statystycznie i bardzo mała. Niemniej 22-letnia kobieta jako jeden z powodów podejmowanych przez nią zachowań infantylnych wymienia negatywne wspomnienie wiążące się z matką [12]. Trudno jest natomiast o ocenę, w jakim stopniu może to być wynik racjonalizacji podejmowanych przez nią zachowań infantylnych, a w jakim stopniu jest to rzeczywista przyczyna podejmowanych zachowań infantylnych.

Inną teorią, która może wyjaśniać etiologię infantylnizmu parafilicznego, jest teoria błędów w erotycznym układzie odniesienia (*erotic location target error*), autorstwa Freund i Blanchard [7], zgodnie z którą infantylnizm parafiliczny stanowi rodzaj zaburzenia tożsamości erotycznej (*erotic identity disorder*), w której fantazje erotyczne są skierowane na własną osobę, a nie na partnera seksualnego. W tej teorii infantylnizm parafiliczny może być rozumiany jako

odczuwanie podniecenia seksualnego w stosunku do własnego Ja, które jest dzieckiem [17]. Wydaje się, że istnieją pewne przesłanki przemawiające za powyższą teorią. Wykazano, że mężczyźni i kobiety po raz pierwszy odkrywają swoje zainteresowania związane z AB/DL w okresie wczesnej adolescencji [11], co wpisuje się w ramy powyższej teorii. Inni badacze zwracają z kolei uwagę na fantazje doświadczane przez osoby używające pieluch z powodów psychologicznych i/lub przejawiające zachowanie infantylnie skierowane na bliskich partnerów [18, 19]. W takim wypadku pragnienie bycia dzieckiem może obejmować nie własną osobę, a bliskiego partnera. Zachowania takie obejmują odgrywanie ról z okresu dzieciństwa przez drugą osobę, zajmowanie się nią tak, jak zajmuje się dzieckiem. Nie są jasne natomiast wzajemne powiązania pomiędzy pragnieniem bycia dzieckiem a pragnieniem zajmowania się dorosłym partnerem, jakby był on dzieckiem.

Wilson przedstawił interesującą hipotezę, według której AB/DL może być wynikiem procesu zbliżonego do wdrukowania (ang. *imprinting*) – sugeruje się, że w przypadku infantylnizmu parafilicznego dyscyplina stosowana przez matkę lub noszenie pieluch może wytworzyć powiązania pomiędzy bólem, upokorzeniem i seksualnością [20]. Są to interesujące spostrzeżenia z uwagi na to, że AB/DL jest łączony niekiedy przez badaczy z BDSM (ang. *bondage, discipline, domination, submission*; wiązanie, dyscyplina, dominacja, uległość). Postulowanym motywem, dla którego podejmowane są zachowania związane z AB/DL, jest potrzeba zwiększenia dominacji nad partnerem seksualnym [7]. Wyjaśnienie to pozwala na opisanie, dlaczego niektóre osoby odgrywają role z okresu dzieciństwa ze swoimi partnerami seksualnymi, natomiast do opisu zachowań podejmowanych samodzielnie przez osoby związane z AB/DL może posłużyć zbliżony opis „infantylnego/dziecięcego obrazu własnego Ja w masochistycznej gynyfilii” [7]. Zdaniem autorów, osoby prezentujące taki obraz Ja dążą do uległych relacji seksualnych z dominującą kobietą. Pewnych przesłanek przemawiających za powyższą teorią dostarczają badania przeprowadzone na próbie 29 osób forum internetowego zrzeszającego osoby AB/DL, z uwagi na to, że 28% osób z badanej grupy zadeklarowało wprost, że są zainteresowane BDSM [21]. Trudno jest natomiast o interpretację tych danych z uwagi na małą próbę badawczą oraz brak odpowiedniej grupy kontrolnej. W żadnym z przedstawionych przypadków klinicznych nie można stwierdzić

występowania pragnień seksualnych o charakterze sadomasochistycznym, niemniej żadna z osób nie była o to pytana wprost.

Należy zauważyć, że powyższe hipotezy etiologiczne oraz sama charakterystyka zachowań infantylnych kładzie znaczny nacisk na seksualność. Trudno jednak zgodzić się ze stwierdzeniem, że infantylnizm parafiliczny wiąże się wyłącznie z odczuwanym pobudzeniem seksualnym. Lewis zauważa, że tego rodzaju zachowania infantylnie mogą być motywowane zarówno seksualnie, jak i nieseksalnie [19], a wyniki badania internetowego, które zostały przeprowadzone na kilkutysięcznej próbie badawczej [11], wskazują, że nie wszystkie osoby z internetowej społeczności AB/DL doświadczają pobudzenia seksualnego w wyniku podejmowania infantylnych zachowań. Te obserwacje są wyraźnie widoczne w zaprezentowanych studiach przypadków. 22-letnie kobieta [12] stwierdza wprost, że w jej przypadku pieluchy nie stanowią fetyszu, a kobieta, która występowała w programie telewizyjnym „Tyra Banks Show” [14] stwierdziła, że odgrywanie ról z okresu dzieciństwa jest dla niej źródłem podniecenia seksualnego tylko w niektórych sytuacjach.

Wnioski i kierunek dalszych badań

Infantylnizm parafiliczny, pomimo wielu materiałów pośrednio wskazujących na znaczącą liczbę osób wykazujących takie zachowania, wciąż nie doczekał się rzetelnego opisu naukowego. Występujące w literaturze opisy przypadków, hipotezy etiologiczne oraz nieliczne doniesienia empiryczne nie budują spójnego obrazu. Jednym z wyrazów takiego stanu rzeczy jest mnogość terminów opisujących zachowania obejmujące odgrywanie ról z okresu dzieciństwa z motywacji seksualnej – AB/DL, autonepiofilia, ageplay, infantylnizm parafiliczny.

Zgodnie z Wytocznymi Światowego Związku Stowarzyszeń Psychiatrii Biologicznej, psychoterapia poznawczo-behawioralna jest jedyną rekomendowaną formą psychoterapii, która powinna być stosowana w przypadku patologicznych form parafilii [22]. Wyniki badań eksperymentalnych wskazują, że możliwe jest uwarunkowanie pobudzenia seksualnego człowieka w warunkach laboratoryjnych [23]. Wyniki innych badań wskazują z kolei na to, że nawet nieświadome przetwarzanie bodźców o charakterze seksualnym prowadzi do wystąpienia pobudzenia seksualnego [24]. Warto zauważyć, że efekt procesu warunkowania klasycznego bodźców seksualnych został

uzyskany zarówno u mężczyzn [23] jak i u kobiet [24]. Niemniej niestety wciąż aktualne są uwagi Akins z 2004 r., która zauważyła, że badania nad eksperymentalnym wzbudzeniem pobudzenia seksualnego drogą warunkowania klasycznego są bardzo nieliczne oraz występują problemy związane z trafnością ekologiczną badań tego typu [25].

Pomocne jednak wydawałoby się być przedstawienie procesu nabywania AB/DL z wykorzystaniem podejścia poznawczo-behawioralnego. Opracowanie takie może stanowić punkt wyjścia dla operacjonalizacji hipotez pozwalających na potwierdzenie wybranych teorii wyjaśniających przyczyny wystąpienia AB/DL, szczególnie, że nie przedstawiono wiarygodnych dowodów wyjaśniających przyczynę wystąpienia tego zjawiska. Aktualne publikacje naukowe wskazują na to, że AB/DL może być nabywany przed okresem adolescencji. Pomocne zatem byłyby badania poszukujące czynników związanych z występowaniem infantylnizmu parafilicznego już w okresie dzieciństwa, jednakże przeprowadzenie takich badań byłoby niezwykle trudne, o ile w ogóle możliwe. Przykładowo z badania internetowego społeczności AB/DL wynika, że zdecydowana jej część jest płci męskiej [11], z kolei badania nad eksperymentalnym warunkowaniem bodźców seksualnych wskazują, że proces taki jest możliwy do zaobserwowania zarówno u kobiet, jak i u mężczyzn, jednakże to kobiety wydają się być na niego bardziej podatne [25]. Nie jest zatem jasne, jak w świetle powyższych danych eksperymentalnych należałoby tłumaczyć tak znaczną dysproporcję płci w grupie AB/DL.

Dalsze badania nad AB/DL powinny obejmować dogłębne zbadanie charakterystyk psychologicznych. Dostępne badania wskazują na to, że grupa AB/DL nie wydaje się przejawiać znacząco odrębnych charakterystyk psychologicznych obejmujących satysfakcję z życia czy też samoocenę [16], jednakże trudno jest o uogólnienie cytowanych badań na całą populację grupy AB/DL. Pomocne byłoby przeprowadzenie wywiadów psychologicznych z osobami z grupy AB/DL w celu weryfikacji prawdziwości materiałów pochodzących ze środków masowego przekazu, które mogą obejmować zachowania związane z AB/DL. Wywiad taki mógłby obejmować charakter relacji z rodzicami, z uwagi na to, że jest to trudna zmienna do operacjonalizacji w postaci stwierdzeń ankietowych, a kilkakrotnie w zaprezentowanych przypadkach infantylnistów pojawiał się powyższy wątek.

Bibliografia:

1. American Psychiatric Association. Diagnostic and statistical manual of mental disorders. Author, Washington 2013.
2. Imieliński I. Zarys seksuologii i seksiatrii. PZWL, Warszawa 1986.
3. Långström N, Seto MC. Exhibitionistic and Voyeuristic Behavior in a Swedish National Population Survey. *Archives of Sexual Behavior* 2006; 35:427–435.
4. Lehne GK, Money J. Multiplex versus multiple taxonomy of paraphilia: Case example. *Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment* 2003; 15:61–72.
5. Evcimen H, Gratz S. Adult Baby Syndrome. *Archives of Sexual Behavior* 2006; 35:114–115.
6. Dickey R. Commentary on „Adult Baby Syndrome” by Evcimen and Gratz. *Archives of Sexual Behavior* 2007; 36:131–132.
7. Freund K, Blanchard R. Erotic target location errors in male gender dysphorics, paedophiles, and fetishists. *The British Journal of Psychiatry: The Journal of Mental Science* 1993; 162:558–563.
8. Oronowicz W, Siwiak A. Infantylnizm parafiliczny (oraz pojęcia pokrewne) a pedofilia. W: Zdunek B, Maciąg K. (red.). *Kryminalistyka w ujęciu naukowym*. Fundacja na rzecz promocji nauki i rozwoju TYGIEL, Lublin 2016; 40–49.
9. Strona Internetowa ADISC.org – the Adult Baby / Diaper Lover / Incontinence Support Community. Dostęp: 4.9.2016 z: www.adisc.org.
10. Strona Internetowa Polskie Forum AB-TB/DL. Dostęp: 4.9.2016 z: www.forum.diapers24.pl.
11. Hawkinson K, Zamboni BD. Adult baby/diaper lovers: an exploratory study of an online community sample. *Archives of Sexual Behavior* 2014; 43:863–877.
12. Springer J. Odcinek telewizyjny The Jerry Springer Show wyemitowany 10.12.1992. Dostęp: 10.9.2016 z: www.jerrypringertv.com.
13. Sergi C. Odcinek telewizyjny My Strange Addiction wyemitowany 24.7.2011. Dostęp: 10.9.2016 z: www.tlc.com.
14. Banks T. Odcinek telewizyjny Tyra Banks Show wyemitowany 8.5.2008. Dostęp: 10.9.2016 z: www.tv.com.
15. Jarvis M, Russell J. *Exploring psychology for AS Level AQA A*. Folens, Dublin 2008.
16. Oronowicz W. Grupa ABDL jako społeczność internetowa. Samoocena, satysfakcja z życia, płęć psychologiczna, style przywiązaniowe i bliskie związki. W: Stroińska E, Skorzycki M. (red.). *Ład i patologie w przestrzeni społecznej*. Wydawnictwo Społecznej Akademii Nauk, Warszawa 2016; 185–199.
17. Cantor J, Blanchard R, Barbaree H. Sexual disorders. W: Blaney PH, Millon T (red.). *Oxford Textbook of Psychopathology*. Oxford University Press, New York & Oxford 2009; 527–548.
18. Money J. *Principles of developmental sexology*. Continuum International Publishing Group, London 1997.
19. Lewis A. *Ageplay: an adults only game*. Counselling Australia 2011; 11:1–9.
20. Wilson G. *Variant sexuality: Research and theory*. Johns Hopkins University Press, Baltimore 1987.
21. Oronowicz W. Grupa ABDL. Bliskie związki i seksualność. *Przegląd Seksuologiczny* 2016; 3(47):1–9.
22. Thibaut F, De La Barra F, Gordon H, Cosyns P, Bradford JM. WFSBP Task Force on Sexual Disorders, The World Federation of Societies of Biological Psychiatry (WFSBP). Guidelines for the biological treatment of paraphilias. *The World Journal of Biological Psychiatry* 2010; 11.
23. Plaud JJ, Martini JR. The respondent conditioning of male sexual arousal, *Behavior Modification* 1999; 23:254–269.
24. Hoffman H, Janssen E, Turner SL. Classical conditioning of sexual arousal in women and men: Effects of varying awareness and biological relevance of the conditioned stimulus, *Archives of Sexual Behavior* 2004; 33:43–53.
25. Akins CK. The role of Pavlovian conditioning in sexual behavior: A comparative analysis of human and nonhuman animals, *International Journal of Comparative Psychology* 2004; 17:241–262.

Paraphilic infantilism. The analysis of selected cases presented in media with reference to the etiological hypotheses

► Wojciech Oronowicz¹, Magdalena Siwak²

¹ Institute of Psychology, Jagiellonian University in Kraków, Poland

² First Faculty of Medicine, Medical University of Warsaw

Summary

Paraphilic infantilism is characterized by the presence of sexual arousal when playing childhood roles and/or using diapers.

The aim of the paper is to present the characteristics of behaviors related to paraphilic infantilism based on cases reported in mass media, as well as to introduce selected etiological hypotheses of these behaviors.

Scientific literature describes a few cases of persons playing childhood roles and having sexual fantasies about these behaviors. In mass media, an incomparably greater material can be found, indirectly demonstrating that paraphilic infantilism is not limited to individual cases.

As it is the case with other paraphilias, no etiological hypotheses for paraphilic infantilism have found empirical support. The hypotheses include the psychodynamic hypothesis, claiming that paraphilic infantilism results from regression due to a trauma in the early childhood, the theory of erotic target location error, indicating that paraphilic infantilism is characterized by erotic fantasies directed towards oneself, and not towards a sexual partner, and a hypothesis referring to the relationship between paraphilic infantilism and sadomasochism. The behaviors related to the paraphilic infantilism and its etiology appear to be an important research subject. In spite of abundant indirect evidence of the high prevalence of these behaviors, the topic has not been the subject of thorough scientific research.

Keywords:

paraphilic infantilism, AB/DL, paraphilias

original research, peer reviewed

Introduction

The range of sexually-motivated behaviors is extremely wide, including behaviors that are not biologically reproductive and have exclusively a ludic function. This encompasses paraphilias, i.e. individual differences in sexuality involving a sexual reaction resulting from an exposure to stimuli that are not normative sexual stimuli [1].

Historically, paraphilias have been pathologized by clinicians [2]. Psychology and psychiatry, dominated by the psychoanalytic approach, have often considered it a sign of psychiatric disorders. At least a few reasons for this pathologization can be enlisted. Firstly, people have difficulties accepting behaviors and attitude that are opposed to their own. Secondly, the knowledge of clinicians concerning paraphilias and their prevalence had been limited. Newer research, conducted on large samples from non-clinical populations, indicates that the prevalence of paraphilic behaviors is high in the general population [3]. Lastly, clinicians had had a limited access to a healthy population. Having met only persons with pathological paraphilic behaviors, they have not assumed that paraphilias were common and could occur in more benign forms.

Finally, in the newest edition of the Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders by the American Psychological Association, a distinction between paraphilias and paraphilic disorders has been made. A common feature for paraphilic disorders and paraphilia is the presence of sexual arousal resulting from non-normative sexual stimuli. However, paraphilic disorder is characterized by the occurrence of harm or restriction in functioning of the individual or their surroundings. Therefore, paraphilic disorder would be diagnosed in an individual in whom the fulfillment of their paraphilic desire exposes the individual or their surroundings to harm.

The DSM-V classification enlists and describes eight paraphilic disorders: exhibitionistic disorder, fetishistic disorder, frotteuristic disorder, pedophilic disorder, voyeuristic disorder, sexual sadism disorder, sexual masochism disorder, and transvestic disorder. However, hundreds of reports of other non-specific sexual desires can be found in the psychological literature. According to the DSM-V, they are classified as other specified paraphilic disorders and unspecified paraphilic disorders. Many of the other paraphilic disorders are generally not associated with sexual abuse, constituting merely a variation in one's sex

life. Paraphilic infantilism (AB/DL, autonepiophilia, ageplay) is classified as an unspecified psychosexual disorder (302.9) [4]. Persons with this paraphilia experience sexual arousal after playing childhood roles and/or using diapers.

Aim

The purpose of this article is to describe the behavioral characteristics of paraphilic infantilists, as well as presenting etiological hypotheses of this phenomenon.

The behavioral characteristics of paraphilic infantilists

A few case studies of childhood role playing and using diapers for sexual reasons can be found in the literature. In one of them, a case of a 57-year-old man, who wanted to be a 3-year-old, is described [5]. His behaviors included sucking a teat and drinking from a baby bottle [5]. Another author describes a case of a 25-year-old man diagnosed with autohebepepedophilic dysphoria [6]. The man fantasized about being a 10-year-old girl, which was expressed by combing hair in ponies and dressing in girls' clothes [6]. Freund and Blanchard [7] describe a few cases of paraphilic infantilism – a 35-year-old man whose masturbatory activities were associated with wetting diapers and simultaneous fantasies about being a baby, a 31-year-old man who had fantasies about being a 10-year-old boy being spanked, a 27-year-old man who broke into a drugstore at night in order to use the diapers that were sold there. Oronowicz and Siwiak [8] also cite several case studies of paraphilic infantilists in order to illustrate how infantile behaviors and sexual arousal resulting from using diapers differ from pedophilia.

While the scientific reports describing AB/DL-related behaviors are scarce, more is to be found in mass media. It is difficult to estimate the number of people who play childhood roles or use diapers for sexual reasons. Indirect information can be found on the Internet. On the largest American AB/DL forum there are 33,302 users registered, 2,218 out of which are active [9]. The users of this forum have posted over a million posts and 88,335 topics. Polish AB/DL forum has 435 registered users and 46,996 posts written in over 3,000 topics [10]. In an American study announced on an Internet forum,

1934 AB/DL participants were involved [11]. After entering “AB/DL” to the Google search engine, tens of thousands of videos, photos and private blogs concerning AB/DL can be found. All these data point indirectly to the fact that paraphilic infantilism is not limited to individual cases, but is a more widespread phenomenon.

For this reason, it was decided to present the cases of paraphilic infantilists whose stories were described in television programs. Studies based on single pieces of information presented in mass media are subject to a significant risk of error. The statements made by persons taking part in the programs must be interpreted with caution given the very nature of the situation in which they were formulated – as answers to questions asked by a television presenter in public. Nevertheless, these cases provide a certain picture and complement the few scientific AB/DL reports available [5–8].

Talk shows often invite people who play childhood roles. On the show “The Jerry Springer Show”, a 22-year-old female student was interviewed [12]. Her behavior included playing childhood roles and wearing diapers, and she declared that wearing diapers gave her a sense of security and comfort: “[...] for me, wearing diapers gives me a sense of security, and I don’t wear them every day or even every night, but when I do wear them, they do give me security. Many people get security from their jobs, from the car that they drive. This is the way that I get security. [...] Since the diapers are just one piece of a puzzle, although a very big piece, it’s just that it symbolizes security and it makes me feel comfortable”. The woman was not addicted to this kind of behavior, as she declared she did not exhibit them permanently. She also suggested that she includes infantilism-related behavior in her sex life with her partner: “I don’t have a very great fetish for wearing diapers, but I do enjoy engaging it with my boyfriend. It gives me a feeling of being nurtured”. What is interesting, the woman has a surprisingly vast and current sexological knowledge. She knew that sexuality manifests from birth, but in different ways. She does not believe that she is somehow ill and should be treated: “I don’t believe that this is a disorder or something that needs to be cured. Since I’ve come out with this in my life and found out on research into infantilism, and found out why I do the things I do, I feel more healthy than I ever have in my life”. The reporter asked the woman a direct question concerning her childhood, to which

she answered: “[...] I think that’s part of the reason why I’m very infantile now. I remember very vividly when I was about two years old, I pulled out my hands [to my mum] and said ‘hold me’, and she said no [...]”. Nevertheless, it must be taken into account that this information could concern intimate events from the woman’s life, and due to the public character of the interview, they cannot be interpreted in the same way as statements made by patients during their psychotherapy. The woman stopped using diapers for physiological reasons at the age of 2, and started using them again for psychological reasons at the age of 8, being conscious that her peers do not exhibit such behaviors: “I knew that the other kids at school probably did not have this fetish, but at the same time, simultaneously, I was thinking – well, up until I studied this type of sexual variance – I wondered if everybody in the world had these needs [...]”.

On this show, two more infantilists were invited, but no detailed information on them can be obtained from the interview, as the interviews were not so structured as the one described above. In their case, the conversation took the form of an exchange of beliefs about the recognition of the paraphilic infantilism as a disease, rather than them telling their life story. The first of them, a truck driver, experienced sexual arousal after the contact with diapers during his childhood. He also admitted that he sometimes wore children’s clothes in public places. The next guest was a 61-year-old man, a businessman. He described his mother as cold and distant. What seems to be the most interesting part of his case was that he wore diapers almost continuously: “I happen to wear them [diapers] all the time. Of the thousands of people that belong to our group [the man refers to paraphilic infantilists – ed. author], they vary like you do – some wear them once a month, some wear them very rarely, some wear them all the time”. On the other hand, he declared that his functioning was not significantly limited: “I have two kinds, one is in his thirties, he’s the sales manager for an airline, he knows about me, he’s a very happy, well-balanced young man. He loves me and he rates me as a very good father. I run a very good business, I work twelve to fifteen hours per day. Am I a baby when I do that? That’s not the baby part of me. But the baby part in me is there, do you want to know why? Part of it is because it’s fun [...]”.

Based on the presented material, it is difficult to determine whether these individuals exhibit paraphilia or paraphilic disorders as defined in the newest

edition of the DSM classification. The diagnosis of sexual preference is a complex process and it requires a comprehensive approach from a clinician. The above material may, however, serve as an illustration of the evidence of a pathological or non-pathological paraphilia, i.e., according to the DSM classification, of a paraphilic disorder or a paraphilia. Nevertheless, the behavioral characteristics of the 61-year-old man could serve as an example for the evidence for paraphilic disorder. According to his declaration, he used diapers continuously, and it is possible that he can no longer control his urination. Compared to the woman, who seemed to be controlling wearing diapers and using them to diversify her sex life, the man's behavior might cause a significant limitation in functioning.

In another television show, „My Strange Addiction”, a story of a 25-year-old woman was presented [13]. The woman dressed in children's clothes and used diapers as often as possible. She declared that the nature of her behavior had changed over time: “I started wearing diapers when I was about 13, and then that gradually turned into a fascination about pacifiers, and onesies, and baby and diaper accessories”. She underwent sex change. She declares that infantile behaviors help to alleviate stress: “Whenever I come home, I always slip in one of my cute little outfits and it helps me wash away all the stress of the big, tough world”. Every day, she behaved like a child, slept in a playpen and wore diapers. In her case, the paraphilic behavior is an intrinsic part of the day. She spends a considerable amount of her money on appropriate accessories. She describes her appearance when role playing: “I love pajamas, especially footie pajamas, things with ruffles, and pink. I love having my hair in pigtails and sucking on my pacifier”. Due to her behaviors, it is difficult for her to find a long-term partner: “it's hard to tell somebody, because there is always that fear that they won't completely be super negative to me and judgmental”. Her explanations of her behaviors are especially interesting: “[...] I've never got a chance to be a little girl. I grew up as a little boy. So it's nice to be able to create new memories”. She herself does not believe that she should abandon her behaviors: „I don't feel like what I'm doing is wrong, or dirty, or weird. There is no reason for me to stop, so why should I? [...] I see no reason to change, I love the way I live my life and I'm going to continue being an adult baby”.

On a television show “Tyra Banks Show”, a woman declaring the willingness to return to her childhood was interviewed [14]. As in the other cases, she also used diapers for reasons different than physiological. She emphasizes that her confidence and femininity are derived from infantile behavior: “When I wear diapers I feel... feminine”. In her case, the first signals of paraphilic desires could be found when she was six and she wanted to return to using diapers. At the age of 15, she discovered in the Internet that there are more persons with infantile desires. She admitted that she wetted the diapers she wore, describing the experience: “Like you're letting go of ambitions and adult responsibilities. It's kind of a relaxation thing”. She remains in a close relationship and she declares that her AB/DL-related behaviors do not cause any difficulties for the relationship. Her romantic partner reports that he had once tried to engage in her behavior, treating her as a child, but this had only happened once. The woman does not indicate a direct link between AB/DL and sexual stimuli, but sometimes experiences AB/DL behaviors as sexual – to the direct question of the presenter about whether or not her behavior had a sexual context for her, she responded: “Not usually, but it has been. And I know that for a lot of other people it is. [For me,] sometimes it is, sometimes it isn't. It depends on the situation”.

Etiological hypotheses

As it is the case with other paraphilias, there are no known causes of AB/DL behavior. Several explanations have been presented, however, it is difficult to assess their value due to extremely poor empirical support. Many of the theories seem to be based only on the premonitions of the researchers or on the deceptive clinical experience.

The starting point for formulating the etiological hypotheses is to determine the age at which the behaviors first occurred. AB/DL-related behaviors and interests appear in children at the beginning of the adolescence [11]. The authors found that the average age of the first interest in AB/DL was 10.69 for men and 12.24 for women [11]. The average age of the first AB/DL behaviors was 13.44 for men and 15.77 for women. AB/DL interest seem to be retained in later life – in the cited study, AB/DL individuals were aged from 18 (due to admission criteria) to more than 80 years ($M = 30.7$) [11]. The results of the study comply with the story of the 25-year-old woman, who

discovered her interest in infantilism at the age of 13 [13], but the 22-year-old woman discovered her infantile sexual desire much earlier, at the age of 3 [12].

The development of AB/DL preferences can be interpreted in the psychodynamic approach [15]. According to this interpretation, AB/DL may be a result of a regression, probably related to a trauma in the early childhood due to an adoption or lack of the relationship with the mother. However, it is worth mentioning that the empirical findings of Hawkinson and Zamboni [11] seem not to support this explanation [16]. The subjective character of the early relationships with parents declared by the participants was not a good predictor for AB/DL-related behaviors – the predominant majority of correlations between maternal and paternal bonding and AB/DL-related behaviors was statistically insignificant and very small. Nevertheless, the 22-year-old woman considered a negative memory associated with her mother as one of the reasons for her infantile behaviors [12]. It is difficult to assess the extent to which it may be the effect of the rationalization of the infantile behavior, and not the real cause of the behavior.

Another theory aiming to explain the etiology of paraphilic infantilism is the theory of erotic allocation error, formulated by Freund and Blanchard [7], according to which paraphilic infantilism is a type of erotic identity disorder in which erotic fantasies are directed at oneself and not on the sexual partner. In this theory, paraphilic infantilism may be considered as experiencing sexual arousal towards one's self, which is a child [17]. It seems that there are some premises supporting this theory. It has been shown that men and women first discover their interest in AB/DL in their early adolescence [11], which complies with this theory. Other researchers point to the fantasies of persons using diapers for psychological reasons and/or displaying infantile behaviors directed towards close partners [18, 19]. In this case, the desire can consist not of being a child oneself, but of the partner being a child. These behaviors include childhood role playing by the other person, while the person displaying fantasies takes care of the partner as s/he would take care of a child. The link between the desire to be a child and the desire to take care of an adult partner as if s/he was a child is not clear.

Wilson presented an interesting hypothesis that AB/DL may be a result of an imprinting process – it is suggested that in the case of paraphilic infantilism, disciplinary practices of the mother or wearing

diapers may produce a link between pain, humiliation and sexuality [20]. This insight is very interesting, as the researchers sometimes link AB/DL with BDSM (bondage, discipline, domination, submission). It is postulated that AB/DL behaviors are practiced in order to fulfill the need of increased domination over a sexual partner [7]. This explanation allows to describe why certain people play childhood roles with their sexual partners, and the behaviors taken on one's own can be described as “infantile / childish self-imagery in masochistic gynaephilia” [7]. According to the authors, persons presenting this type of self-imagery strive for subdued sexual relations with a dominant woman. Certain premises supporting this theory are found in a research on 29 persons from an AB/DL online forum, as 28% of the participants declared their interest in BDSM [21]. However, it is difficult to interpret this data due to the small sample size and the lack of a suitable control group. In none of the presented cases sadomastochistic sexual desires were mentioned, but none of the persons was asked about them directly.

It should be noted that the etiological hypotheses and the characteristics of the infantile behaviors themselves place a great emphasis on sexuality. However, it is difficult to agree with the statement that paraphilic infantilism is associated exclusively with sexual arousal. Lewis notes that infantile behaviors may be motivated both sexually and non-sexually [19], and the results of the internet survey conducted on a few thousand participants [11] indicate that not all persons from the online AB/DL community experience sexual arousal as a result of infantile behaviors. These observations are clearly visible in the presented case studies. The 22-year-old woman [12] states directly that diapers are not a fetish in her case, and the woman interviewed on the “Tyra Banks Show” [14] stated that childhood role playing are the source of sexual arousal only in certain situations.

Conclusions and directions of further research

Paraphilic infantilism, in spite of many materials indirectly suggesting a high prevalence of the phenomenon, has still not been thoroughly described in the scientific literature. Case reports and etiological hypotheses, as well as few empirical reports, do not build a coherent picture. One of the symptoms of the

fragmentation of the scientific picture of childhood role playing is the multitude of terms describing these behaviors – e.g. AB/DL, autonepiophilia, ageplay, and paraphilic infantilism.

According to the guidelines of the World Federation of Societies of Biological Psychiatry, cognitive-behavioral therapy is the only recommended form of psychotherapy in the treatment of pathological forms of paraphilias [22]. The results of clinical studies indicate that human sexual arousal can be conditioned in laboratory conditions [23]. The results of other studies suggest that even unconscious processing of sexual stimuli leads to sexual arousal [24].

It is worth to note that the effect of the classical conditioning of sexual stimuli was achieved in both men [23] and women [24]. However, the remarks of Akins from 2004 are unfortunately still valid – she stated that research on experimental induction of sexual arousal with classical conditioning are very scarce and there are issues concerning the ecological relevance of this type of research [25].

It may be helpful to present the AB/DL acquisition process using the cognitive-behavioral approach. A study of this kind may become a starting point for the operationalization of hypotheses, which would allow to confirm selected theories of the etiology of AB/DL, especially as no reliable evidence for the cause of this phenomenon has been presented. Current scientific research indicates that AB/DL

may be acquired before adolescence. Therefore, it may be helpful to research the factors determining the occurrence of AB/DL in childhood, however, conducting such study would be extremely difficult, if possible at all. For example, the internet survey of the AB/DL community concludes that the majority of the participants were male [11], but the studies on experimental conditioning of sexual stimuli indicate that the process is possible in both men and women, with women being more susceptible to it [25]. It is therefore not clear how, in the light of the above mentioned experimental data, to explain such a large gender disparity in the AB/DL group.

Further research on AB/DL should include a thorough exploration of psychological characteristics of paraphilic infantilists. Available data indicates that AB/DL group does not appear to exhibit significantly different psychological characteristics (such as life satisfaction or self-esteem) from the general population [16], but it is difficult to generalize the cited studies to the entire AB/DL population. It may be helpful to conduct psychological interviews with AB/DL persons in order to verify the authenticity of the material presented in mass media. The interview might include the nature of relationships with parents, due to the fact that this variable is difficult to be operationalized in the form of questionnaires, and this subject has been present in a few of the presented cases.

Bibliography:

1. American Psychiatric Association. Diagnostic and statistical manual of mental disorders. Author, Washington 2013.
2. Imieliński I. Zarys seksuologii i seksiatrii. PZWL, Warszawa 1986.
3. Långström N, Seto MC. Exhibitionistic and Voyeuristic Behavior in a Swedish National Population Survey. *Archives of Sexual Behavior* 2006; 35:427–435.
4. Lehne GK, Money J. Multiplex versus multiple taxonomy of paraphilia: Case example. *Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment* 2003; 15:61–72.
5. Evcimen H, Gratz S. Adult Baby Syndrome. *Archives of Sexual Behavior* 2006; 35:114–115.
6. Dickey R. Commentary on “Adult Baby Syndrome” by Evcimen and Gratz. *Archives of Sexual Behavior* 2007; 36:131–132.
7. Freund K, Blanchard R. Erotic target location errors in male gender dysphorics, paedophiles, and fetishists. *The British Journal of Psychiatry: The Journal of Mental Science* 1993; 162:558–563.
8. Oronowicz W, Siwiak A. Infanzylizm parafiliczny (oraz pojęcia pokrewne) a pedofilia. W: Zdunek B, Maciąg K. (red.). *Kryminalistyka w ujęciu naukowym*. Fundacja na rzecz promocji nauki i rozwoju TYGIEL, Lublin 2016; 40–49.
9. Website ADISC.org – the Adult Baby / Diaper Lover / Incontinence Support Community. Accessed 4.9.2016 from www.adisc.org.
10. Website Polskie Forum AB-TB/DL. Access 4.9.2016 from www.forum.diapers24.pl.
11. Hawkinson K, Zamboni BD. Adult baby/diaper lovers: an exploratory study of an online community sample. *Archives of Sexual Behavior* 2014; 43:863–877.
12. Springer J. Episode of The Jerry Springer Show released on 10.12.1992. Accessed 10.9.2016 from www.jerryspringertv.com.
13. Sergi C. Episode of My Strange Addiction released on 24.07.2011. Accessed 10.9.2016 from www.tlc.com.

14. Banks T. Episode of Tyra Banks Show released on 8.5.2008. Accessed 10.9.2016 from www.tv.com.
15. Jarvis M, Russell J. Exploring psychology for AS Level AQA A. Folens, Dublin 2008.
16. Oronowicz W. Grupa ABDL jako społeczność internetowa. Samoocena, satysfakcja z życia, płęć psychologiczna, style przywiązaniowe i bliskie związki. In: Stroińska E, Skorzycki M. (ed.). Ład i patologie w przestrzeni społecznej. Wydawnictwo Społecznej Akademii Nauk, Warsaw 2016; 185–199.
17. Cantor J, Blanchard R, Barbaree H. Sexual disorders. W: Blaney PH, Millon T. (ed.). Oxford Textbook of Psychopathology. Oxford University Press, New York & Oxford 2009; 527–548.
18. Money J. Principles of developmental sexology. Continuum International Publishing Group, London 1997.
19. Lewis A. Ageplay: an adults only game. Counselling Australia 2011; 11:1–9.
20. Wilson G. Variant sexuality: Research and theory. Johns Hopkins University Press, Baltimore 1987.
21. Oronowicz W. Grupa ABDL. Bliskie związki i seksualność. Przegląd Seksuologiczny 2016; 3(47):1–9.
22. Thibaut F, De La Barra F, Gordon H, Cosyns P, Bradford JM, WFSBP Task Force on Sexual Disorders, The World Federation of Societies of Biological Psychiatry (WFSBP). Guidelines for the biological treatment of paraphilias. The World Journal of Biological Psychiatry 2010; 11.
23. Plaud JJ, Martini JR. The respondent conditioning of male sexual arousal, Behavior Modification 1999; 23:254–269.
24. Hoffman H, Janssen E, Turner SL. Classical conditioning of sexual arousal in women and men: Effects of varying awareness and biological relevance of the conditioned stimulus, Archives of Sexual Behavior 2004; 33:43–53.
25. Akins CK. The role of Pavlovian conditioning in sexual behavior: A comparative analysis of human and nonhuman animals, International Journal of Comparative Psychology 2004; 17:241–262.